

Pyöräsuunnistuksen SM-viesti, Utti 22.8.2010

Otsikossa mainitusta kisasta jäi loistava mieli ja muisto, jonka mielelläni jaan muidenkin kanssa. Tässä siis tarina päivän kulusta.

Pyöräsuunnistuksen SM-viestit käydään kahden hengen joukkueilla, jossa molemmat joukkueen jäsenet polkevat kaksi osuutta. Kyseinen kisamuoto sopii pyöräsuunnistukseen erittäin hyvin, sillä harrastajamäärät ovat (esim. suunnistukseen verrattuna) vielä melko pieniä ja harva seura saisi kasaan kolmen hengen joukkueita. Lisäksi lyhyet, noin 20-30 minuutin osuudet luovat kisasta nopeampaisen ja tapahtumarikkaan sekä mahdollistavat usein parhaiden maastojen käytön kisassa.

Sunnuntaina 22.8. ratkottiin viestin Suomen mestaruudet Utin varuskunnan kankailla, jossa tiheä polkuverkosto sekä kuiva ja kova alusta tarjosivat oivat puitteet erittäin vauhdikkaaseen ja vauhdin myötä myös haastavaan kilpailuun. Tämä oli myös ensimmäinen kerta kun Kalske sai joukkueen viestiin mukaan ja innostuksen puutteesta ei voi ainakaan joukkueen jäseniä, Halttusen Jonnaa ja allekirjoittanutta moittia. Osallistumisesta sovittiin jo talvella ja ajojärjestyskin päätettiin pari viikkoa ennen H-hetkeä; Jonna aloittaa ja Kaisa jatkaa.

Ennen lähtöä oli jo ilmassa suuren urheilujuhlan tuntua, ainakin kisatärinästä päätellen. Oman mausteensa tohinaan toi vielä Jonnan emitin kuminauha, jonka kiristyssoolki katkesi juuri sopivasti 5 minuuttia ennen lähtölaukausta. Onneksi välineet saatiin korjattua hakaneulalla ja Jonna ehti hyvin lähtörivistöön.

1.osuus

Eturivistä Jonna ampaisi raketinlailla matkaan ja K-pisteellä Kalske oli ensimmäisten joukossa. Ilmeisesti edellispäivänä ajettu keskimatkan SM-kulta hieman kuitenkin tuntui reidessä, joten Jonna antoi suosiolla muiden tavoittaa ja jatkoi matkaa vahvasti kärjen mukana.

Kisan puolimatassa käytiin yleisörastilla kilpailukeskuksessa, jonka avulla kisaa oli erittäin hyvä seurata. Ensimmäisenä yleisörastille karautti Jalasjärven maajoukkueratsu Susanna Laurila (tämän jälkeen Jalasjärvi ei piikkipaikkaa muille enää suostunutkaan luovuttamaan). Tässä vaiheessa oma jännitys alkoi nousta jo potenssiin kaksi. Ja ei aikaakaan, kun Jonnan valkea paita pilkkotti metsästä ja upeasti sijalla neljä Jonna porhalsi kisakeskuksen halki kohti jälkimmäistä lenkkiä.

Sitten ei tarvintakaan enää verrytellä, kun syke naputti jo paikallaan seisten lähempänä VK-lukemia. Pian varoitusrastilta kerrottiin Laurilan lähestyvän ja pitikin mennä asettelemaan pyörää vaihtopuomille valmiiksi. Ja hetki vain kun myös Jonna varoitettiin yhdessä parin muun joukkueen kanssa. Tästä se lähtee!

2.osuus

Jonna ojensi kartan neljäntenä, kerrassaan loistava startti kisaan! Ja eikun tuulenlailla kohti rasteja. Alkumatkalla kierroksia oli ehkä hieman liikaa, jonka vuoksi ajoin kakkosrastista ohi, *umpimetsässä*, kun en kerinnyt etsiä polkua alle. Paniikkii meinasi jo tulla, kunnes oikea polku ja rasti löytyivät (rastille löytää helpommin, kun ajaa sitä polkua, minkä varrelle rasti on laitettu eikä pitkin metsiä). Tässä vaiheessa edelle olivat jo päässeet alkukiihdytyksessä ohitetut joukkueet, onneksi ymmärsin vetää henkeä ja tarkkailla tilannetta hetken hieman rauhallisemmin. Sinäänsä oiva päätös, virheitä ei enää myöhemmin kisassa tullut. Kolmosrastin jälkeen yhdeltä kisakumppanilta puhkesi sihisten rengas, mutta kun ei ollut paikka-aineita mukana, katsoin parhaaksi lähteä polkemaan vimmatusti kohti yleisörastia. Tässä vaiheessa sijoitus oli myöhempien tietojen mukaan toinen, mutta loppulenkillä Lahden joukkue pääsi sisäradan turvin ohittamaan ja vaihtoon pinnistin sijalla kolme. Huh huh.

3.osuus

Jonnan selkä hävisi horisonttiin ja hörppäsin hieman juomaa. Osuuksilla oli kulunut vain reilut 25 minuuttia mieheen, joten kovin pitkää väliaikaa ei ollut luvassa. Joten eikun jo katsetta kohti yleisörastia, jonne pian saapuikin Jalasjärvi (tällä osuudella Susanna Laurila karkasi kisan kovimmalla ajalla). Muutama minuutti tämän jälkeen alkoi jälleen tapahtua, ensin rastilla kävi Lahti, sen jälkeen heti Jonnan perään startannut Hämeenlinna ja JIPII! Sieltä Jonna saapui aivan tuntumassa ja mieleen alkoi ensikertaa hiipiä ajatus, että tässähän voi vielä tulla mitalit.. Mutta huspoin vielä nuo ajatukset, nyt pitää keskittyä pelkästään siihen omaan

tekemiseen! Ja ei aikaakaan kun varoitusrastilta kerrottiin Jonnan saapuvan ja taas piti kiirehtiä asettelemaan takarengasta vaihtopuomia vasten. Jonna oli kerennyt toisen lenkin jyrkässä hiekka-alamäessä hieman epäröimään, mutta pistikin sitten kaiken likoon ja lasketteli vaaroja uhmaten mäen kisakumppaneiden vanavedessä, tänään ei annettu tuumaakaan periksi!

Vaihtoon Jonna polki minkä kerkesi sijalla neljä ja tarjosi loistavan paikan lähteä kahden edellä menevän mitalin jahtiin. Kulta oli tässä vaiheessa karannut jo omille kiertoradoilleen. Viimeisessä vaihdossa tilanne siis 1. Jalasjärvi, 2. Lahti, 3. Hämeenlinna ja 4. Kalske.

4.osuus

Jostakin syystä kartan ryttääminen telineeseen oli päivän haastavin tehtävä. Kun lopulta sain muovin jotenkuten kartan päälle, olivat edellä menneet jo kadonneet näkyvistä. Eikun varma suunnitelma ykköselle ja hana auki. Ykkösrastille heilahdin täyttä laukkaa kuin telkkä pönttöön ja kisafilis alkoi aavistuksen kohota, kun rastilta lähtiessä kolmantena matkaan lähtenyt Hämeenlinnan ankkuri tulikin vastaan. Melkein jo meinasin päästää ajatuksiin, että nyt ollaan muuten pronssissa kiinni, mutta päätin sittenkin keskittyä mahdollisimman kovaan vauhtiin ja tarkkaan suunnistukseen. Samainen Hämeenlinna tuli vielä uudelleen vastaan seuraavan rastin jälkeen ja uskottelin itselleni eron kasvaneen jo ainakin monella metrillä, eli niskan päällä ollaan! Muutaman kinttupolku-pätkän jälkeen siirryttiin takaisin kankaalle ja suunta kohti yleisörastia, jospa laittaisin vielä vähän isomman vaihteen silmään?

Yleisörastille ryskin metsän läpi, kun toisellakaan yrittämällä rastille vievä polku ei osunut alle. Jotakin kannustusta kuulin, mutta nyt ei ollut aikaa jäädä niitä kuuntelemaan vaan suunnata kohti viimeistä lenkkiä. Viitoituksen mutkasta vielä vilkaisin näkykö Hämeenlinnaa. Ei näkynyt. Ja eikun taas varma valinta isoja teitä pitkin, polkusyherikköjä vältellen, ja talla pohjaan. Rasti löytyi niinkun pitikin ja sitten huomasin tilaisuuteni koittaneen!

Loppulenkillä meillä olikin "sisäkurvi" kun olimme kahdella ensimmäisellä osuudella käyneet kauimmaisat hajontarastit, jolloin Lahti oli ehtinyt pujahtaa ohi lyhempää hajontaa pitkin. Tiesin siis Lahden olevan parhaillaan hakemassa ulkokurvin rasteja. Toiseksi viimeinen rasti oli sama kuin aiemmalla lenkillä, kannattaisikohan nyt Kaisa ajaa vaikka niin kovaa kun ikinä pääset? Jos vaikka ehtisit ennen Tommolan Päiviä sinne rastille. Lykkäsin pyörän jyrkän hiekkatöyrään ylös, loikkasin selkään ja poljin enemmän kuin ikinä. Päässä ei soinut mikään muu kuin "AJA AJA AJA!" Rastille kurvatessa odotin jatkuvasti näkykö Päiviä, jospa sittenkin ehtisin... Ei näkynyt, mutta ei siinä tohtinut jäädä arvuuttelemaankaan, maaliin oli päästävä niin kiireen vilkkaa kuin vain kerkeää. Mitali ainakin on tulossa, se on varmaa!

Viimeiseltä rastilta leima ja loppukiriin, en katsonut eteen enkä taakse, poljin vaan ja tunsin että kohta on jotain hienoa käsillä, hymy alkoi väkisin tulla naamalle. Maalilinjan ylittäessäni kuuluttajakin heräsi, kas sieltähän tuli naisten sarjaa, Kangasniemen Kalske....HOPEALLE!

Meinasin innostuksessani kaatua pyörän kanssa maalileimasimen päälle ja sitten pyöräkin jo unohtui kun sain Jonnan silmiini ja sitä uskomatonta, yhdessä koetun riemun määrä ei voi kuvailla! Lahti polki pronssille 44 sekuntia meidän perässä ja edellä mennyt kultakaan ei jäänyt lopulta kuin reilun minuutin päähän, Jalasjärven ankkurin hieman pummattua. Näillä tiedoilla ei kuitenkaan ollut mitään väliä, palkintopallilla selkeästi iloisin joukkue oli se kelta-musta!

Aurinkoisen päivän ja loistavan keski-suomalais-tunnelman täydensi vielä IPR:n Heikin ja Ismon voitto H90 sarjassa. Mitalihakvit juotiin porukalla jo kisapaikalla, tämä hopea ei todellakaan tuntunut hävityltä, vaan voitolta :)

Näihin kuviin, näihin tunnelmiin

Kaisa Kurittu

Jonna yleisörastilla

Kaisa kisan viimeisellä rastilla

Muikeat mitalistit (Kaisa & Jonna, Heikki & Ismo)